

रालः । चनो सुस्ता, सिद्धार्थाः सर्वपाः (शिरसा) इति
महाराष्ट्राः (शिरसा) इति कान्यकुब्जाः । निशे हरिद्रा-
द्वयं दारु देवदारुः पुडुखा शरपुडुखा । लोभं प्रसिद्धं
एतैरौषधैर्युतानि गङ्गादिजलानि तैः कृत्वा स्नानं
दुष्टपहृष्टचित्तारिपनाशकं स्यात् । उक्तञ्च दीपि-
कायाम् “सिद्धार्थलोभरजनीद्वयसुस्तघान्यं लाम-
क्ककं सफलिनी सवचा च मांसी । स्नानं कुरु पृह-
गणप्रशमाय नित्यं सर्वे रविप्रभतयः सुसुखीभवन्ति ।”
दैवज्ञमनोहरेऽपि “सप्रियङ्गुरजनीद्वयमांसी कुष्ठलाज-
सितसर्वपखण्डैः । वारिभिः सहवचैः सहलोभैः
स्नानमस्ति निखिलपहृषीडाभिति” वारिभिस्तीर्थौदकैः
रत्नमालायां तु प्रत्येकं पञ्चाणामौषधभेदस्नानसूक्तं यथा ।
रवेः—“मनःशिलैलासुरदारकुङ्कु मेरुशरीरयटीमधुपद्मकान्ति-
तैः । सताम्बपुष्पैर्विषमै स्थिते रवौ शुभावहं स्नान-
सदाहृतं बुधैः” ।

चन्द्रस्य—“पद्मगव्यगजदानविमिश्रैः शङ्खगुल्लिङ्गसुदस्फटि-
कैश्च । शीतरश्मिजलवैजतहन्तृ, स्नानमेतदुदितं नृप-
तीनाम्” ।

कुजस्य—“विल्वचन्दनवल्गारणपुष्पैर्हिङ्गुकल्कफलिनीवज्जले-
श्च । स्नानमङ्गिरिह मांसियुताभिर्भौमदौस्थ्यविनिवा-
रणमाहुः” ।

बुधस्य—“गोमयाक्षतफलैः ससरोजैः क्षौद्रगुल्लिनवमूल-
हेमभिः । स्नानसूक्तमिदमल भूभतां बोधनाशुभविना-
शनं बुधैः” ।

शुक्रो—“मालतीकुसुमयुक्तसर्वपैः पद्मवैद्य मदन्यन्तिकोद्भवैः ।
क्षिप्रमम्बु मधुकेन च स्फुटं वैजतं गुरुजतं विनिहन्ति” ।

शुक्रस्य—“एतया च शिलया समन्वितैर्वारिभिः सफलमूल-
लङ्गुलैः । स्नानतो मृगसुतोपपादितं दुःखमेति विलयं
न भंशयः” ।

शनेः—“असिततिलाञ्जनलोभ्रवलाभिः शतकुसुमाघनलाजयु-
ताभिः । रवितनये कथितं विषमस्थेऽदिरितहृदाह्वनं
सुनिश्चयैः” ।

राहुकेलोः—“लोभ्रगर्भतिलपल्लकसुक्ताहस्तिदानमृगनाभिप-
योभिः । स्नानमार्चमिह कलन्ति राहोः राजमूलमि-
दमेव च केतोः” । राहुकथितद्रव्यमजसूयसहितं केतुधं
स्यात् । अतएवोक्तं दीपिकायाम् “प्रयोज्यमौषधस्नानं
पहृविप्रसुरार्चनम् । पहासुद्दिश्य होमो वा पहाणां
प्रीतिमिच्छतां तत्र पहापूजाहोमौ वशिष्ठसंहितायां

महता प्रबन्धेनोक्तौ तौ तत एवावगन्तव्यौ इत्यलमति-
विस्तरेण । अथ रवेरिति । रविमारभ्य दक्षिणा उ-
च्यन्ते । तत्र सूर्यप्रीत्यर्थं धेतुर्गौः । चन्द्रप्रीत्यर्थं कम्बु
शङ्खः । कम्बु इति नष्टसकलिङ्गम् पृथक्पदम् “शङ्खः
स्यात्कम्बुरस्त्रियाम्” इत्यमरोक्तेः । मङ्गलप्रीत्यर्थमरुण
आरक्तो वृषः । बुधप्रीत्यर्थं कनकं सुवर्णम् । शुक्रप्रीत्यर्थं
पीताम्बरं तच्च यथाविभवं कापीसं कोषजं च । शुक्र-
प्रीत्यर्थं श्वेतो घोटकः । शनिप्रीत्यर्थमसिता श्यामवर्णा
गौः । राहुप्रीत्यर्थं महाऽसिबहुमौल्यखड्गः । केतु-
प्रीत्यर्थमजः कागो दक्षिणेत्यर्थः । यदाह वसिष्ठः
“धेतुं शङ्खं रक्तवर्णं हेम पीताम्बरद्वयम् । श्वेताश्च
कणधेतुश्च कणलोहमजं क्रमात् । स्वर्णेन वा समो-
क्त्य दातव्या दक्षिणा ततः । आचार्याय जापकेभ्यो-
ब्राह्मणेभ्योऽथ शक्तितः” इति । अत्र प्रत्येकं दान-
मन्त्रास्तत्रैवोक्ताः यन्त्रभूयस्त्वभयास्त लिख्यन्ते । “एवं
यः कुरुते सम्यक् पृहयसं नृपोत्तमः । सर्वान् कामा-
नवाप्नोति शुभस्यानफलं लभेत्” नृपोत्तम इत्युप-
लक्षणम् । तेन यः कश्चिदुपहस्योपि कुर्यात् तत्र स्व
विभवातुल्याणि पृहदानानि प्रोक्तानि कैश्चित् यथा ।
रवेः—“कौस्तुभवस्त्रं गुडहेमताम्बमाणि क्यगोष्ठमसुवर्ण-
वस्त्रम् । सवत्सगोदानमतिप्रणीतं दुष्टाय ह्यथोय
मस्त्रिकाश्च” ।

चन्द्रस्य—“वृत्तकलसं सितवस्त्रं दधिगङ्गे चैव भौक्तिकसु-
वर्णं । रजतञ्च सम्पद्याञ्चन्द्रारिपशमनाय” ।

कुजस्य—“प्रबालगोष्ठममस्त्रिकाश्च वृषश्च ताम्बः करवीर-
पुष्पम् । आरक्तवस्त्रं गुडहेमताम्बं दुष्टाय भौमाय
सचन्द्रमं हि” ।

बुधस्य—“नीलं वस्त्रं सुहृदानं बुधाय रत्नं पापी दासिका
हेमसर्पिः । कांस्यं दन्तः कुञ्जरश्चाथ मेघो रौप्यं सर्वं
पुष्पजात्यादिकञ्च ।

शुक्रो—“अश्वः सुवर्णं शुक्रपीतवस्त्रं सपीतघान्यं लवणं
सपुष्पम् । सशर्करं तद्वजनीप्रयुक्तं दुष्टाय शान्त्यै सुरवे
प्रदेयम्” रजनी हरिद्रा ।

शुक्रस्य—“चित्रवस्त्रमपि दानवार्चिते दुष्टगे सुनिवरैः परि-
गीतम् । तण्डुलं वृत्तसुवर्णहृद्यकं वज्रकं परिमलो
सुवलोऽहः” ।

शनेः—“नीलकं महिषं कण्ठं वस्त्रं लोहं सदक्षिणम् ।
दद्याच्च दक्षिणायुक्तं शनिदौष्ट्याप्रशान्तये” ।